

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 61

12. února 2018

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 052/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 052/02 Věc C-600/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. prosince 2017 – Spolková republika Německo v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Vnější činnost Evropské unie — Článek 216 odst. 1 SFEU — Článek 218 odst. 9 SFEU — Stanovení postoje, který má být jménem Unie zaujat v orgánu zřízeném mezinárodní dohodou — Revizní komise Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF) — Změna Úmluvy o mezinárodní železniční dopravě (COTIF) a přípojek k ní — Sdílená pravomoc Unie a jejích členských států — Vnější pravomoc Unie v oblasti, v níž Unie dosud nepřijala společná pravidla — Platnost rozhodnutí 2014/699/EU — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada loajální spolupráce“ 2

2018/C 052/03	Věc C-598/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera – Španělsko) – Banco Santander, SA v. Cristobalina Sánchez López „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Spotřebitelské smlouvy — Zneužívající ujednání — Pravomoci vnitrostátního soudu — Efektivita ochrany přiznané spotřebitelům — Smlouva o hypotečním úvěru — Řízení o mimosoudním výkonu hypotečního zástavního práva — Zkrácené soudní řízení o uznání věcných práv vydražitele“	3
2018/C 052/04	Věc C-61/16 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. prosince 2017 – European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) v. Giant (China) Co. Ltd, Rada Evropské unie, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (EU) č. 502/2013 — Dovoz jízdních kol pocházejících z Číny — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 18 odst. 1 — Spolupráce — Pojem „nezbytné informace“ — Článek 9 odst. 5 — Žádost o individuální zacházení — Riziko obcházení“	3
2018/C 052/05	Věc C-189/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – Boguslawa Zaniewicz-Dybeck v. Pensionsmyndigheten „Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 46 odst. 2 — Článek 47 odst. 1 písm. d) — Článek 50 — Minimální důchod — Minimální dávky — Výpočet nároků na důchod“	4
2018/C 052/06	Věc C-230/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Německo) – Coty Germany GmbH v. Parfümerie Akzente GmbH „Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 odst. 1 SFEU — Selektivní distribuce luxusních kosmetických výrobků — Ustanovení, které distributorům zakazuje využívat v rámci internetového prodeje služeb neschválené třetí strany — Nařízení (EU) č. 330/2010 — Článek 4 písm. b) a c)“	5
2018/C 052/07	Věc C-243/16: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona – Španělsko) – Antonio Miravittles Ciurana a další v. Contimark SA, Jordi Socias Gispert „Řízení o předběžné otázce — Právo společností — Směrnice 2009/101/ES — Články 2 a 6 až 8 — Směrnice 2012/30/EU — Články 19 a 36 — Listina základních práv Evropské unie — Články 20, 21 a 51 — Vymáhání pracovněprávních pohledávek — Právo podat u stejného soudu žalobu proti společnosti a členu jejího statutárního orgánu jako osobě odpovědné za dluhy společnosti a solidárnímu dlužníkovi“	6
2018/C 052/08	Věc C-305/16: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené království) – Avon Cosmetics Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs „Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 11 bod A odst. 1 písm. a) — Základ daně — Článek 17 — Nárok na odpočet — Článek 27 — Zvláštní odchylná opatření — Rozhodnutí 89/534/EHS — Obchodní struktura založená na dodávání zboží osobami, které nejsou plátcí daně — Daň z obvyklé ceny zboží určená ve fázi konečné spotřeby — Zahrnutí výdajů vynaložených uvedenými osobami“	6
2018/C 052/09	Věc C-329/16: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France v. Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé „Řízení o předběžné otázce — Zdravotnické prostředky — Směrnice 93/42/EHS — Rozsah působnosti — Pojem „zdravotnický prostředek“ — Označení CE — Vnitrostátní právní úprava, podle níž musí podpůrné programové vybavení pro lékařské předpisy projít certifikačním postupem stanoveným vnitrostátním orgánem“	7

2018/C 052/10	Věc C-403/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – Soufiane El Hassani v. Minister Spraw Zagranicznych „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Nařízení (ES) č. 810/2009 — Článek 32 odst. 3 — Vízový kodex Společenství — Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza — Právo žadatele podat opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí — Povinnost členského státu zaručit právo na soudní přezkum“	8
2018/C 052/11	Věc C-408/16: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București – Rumunsko) – Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, dříve Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA v. Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Působnost — Nařízení (ES) č. 1083/2006 — Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti — Smlouva o financování výstavby dálnice uzavřená s Evropskou investiční bankou před přistoupením členského státu k Evropské unii — Pojem „nesrovnalost“ ve smyslu nařízení č. 1083/2006“	9
2018/C 052/12	Věc C-487/16 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. prosince 2017 – Telefónica SA v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Portugalský a španělský trh s telekomunikacemi — Konkurenční doložka obsažená v dohodě mezi dvěma společnostmi — Omezení z hlediska účelu — Právo na obhajobu — Odmítnutí výsledku svědků — Pokuty — Závažnost protiprávního jednání — Polehčující okolnosti“	10
2018/C 052/13	Věc C-567/16: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) – Spojené království) – Merck Sharp & Dohme Corporation v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks „Řízení o předběžné otázce — Průmyslové a obchodní vlastnictví — Patentové právo — Humánní léčivé přípravky — Nařízení (ES) č. 469/2009 — Článek 3 písm. b) — Dodatkové ochranné osvědčení — Podmínky získání — Článek 10 odst. 3 — Vydání osvědčení nebo zamítnutí žádosti o osvědčení — Směrnice 2001/83/ES — Článek 28 odst. 4 — Decentralizovaný postup“	10
2018/C 052/14	Věc C-630/16: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin hallinto-oikeus – Finsko) – řízení zahájené Anstar Oy „Řízení o předběžné otázce — Harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh — Harmonizovaná norma EN 1090 1:2009+A1:2011 — Kritéria pro učení oblasti působnosti normy přijaté Evropským výborem pro normalizaci (CEN) na základě mandátu Evropské komise — Ukotvovací díly určené k upevnění do betonu před jeho ztvrdnutím, které se používají ke spojení fasádních panelů a podpěr zdíva se skeletem budov“	11
2018/C 052/15	Věc C-636/16: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Contencioso-Administrativo nº1 de Pamplona – Španělsko) – Wilber López Pastuzano v. Delegación del Gobierno en Navarra „Řízení o předběžné otázce — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Směrnice 2003/109/ES — Článek 12 — Přijetí rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajícího rezidenta — Skutečnosti, které je třeba vzít v úvahu — Vnitrostátní právní úprava — Nezohlednění těchto skutečností — Slučitelnost“	11
2018/C 052/16	Věc C-42/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte costituzionale – Itálie) – trestní řízení proti M.A.S., M.B. „Řízení o předběžné otázce — Článek 325 SFEU — Rozsudek ze dne 8. září 2015, Taricco a další (C 105/14, EU: C:2015:555) — Trestní řízení týkající se trestných činů v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví promlčecí lhůty, které mohou vést k beztrestnosti trestných činů — Poškozování finančních zájmů Evropské unie — Povinnost nepoužít jakákoli ustanovení vnitrostátního práva, jež by mohla ohrozit splnění závazků, které unijní právo ukládá členským státům — Zásada zákonnosti trestných činů a trestů“	12

2018/C 052/17	Věc C-66/17: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 14. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu – Polsko) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś v. DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 805/2004 — Oblast působnosti — Evropský exekuční titul pro nesporné nároky — Exekuční tituly, které mohou být potvrzeny jako evropský exekuční titul — Rozhodnutí o výši nákladů spojených se soudním řízením obsažené v rozsudku, který se netýká nesporného nároku — Vyloučení“	13
2018/C 052/18	Věc C-344/17: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 30. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Torino – Itálie) – IJDF Italy Srl v. Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando „Řízení o předběžné otázce — Spotřebitelské smlouvy — Směrnice 93/13/EHS — Vnitrostátní právní předpisy umožňující žalovat hlavního dlužníka a ručitele u téhož soudu — Výjimka z pravidel o soudní příslušnosti ve věcech spotřebitelských smluv — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora“	13
2018/C 052/19	Věc C-622/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná (Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litva) dne 3. listopadu 2017 – Baltic Media Alliance Ltd. v. Lietuvos radijo ir televizijos komisija	14
2018/C 052/20	Věc C-626/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di Pace di Roma (Itálie) dne 3. listopadu 2017 – Alberto Rossi a další v. Ministero della Giustizia	14
2018/C 052/21	Věc C-634/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Oldenburg (Německo) dne 13. listopadu 2017 – ReFood GmbH & Co. KG v. Landwirtschaftskammer Niedersachsen	16
2018/C 052/22	Věc C-638/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 15. listopadu 2017 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. „Skonis ir kvapas“ UAB	16
2018/C 052/23	Věc C-639/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 15. listopadu 2017 – SIA „KPMG Baltics“, správce konkurzní podstaty společnosti AS „Latvijas Krājbanka“ v. SIA „Kipars AI“	17
2018/C 052/24	Věc C-643/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 17. listopadu 2017 – GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda v. Fazenda Pública	17
2018/C 052/25	Věc C-644/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 17. listopadu 2017 – Eurobolt BV	18
2018/C 052/26	Věc C-646/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Brindisi (Itálie) dne 17. listopadu 2017 – trestní řízení proti Gianlucovi Moro	19
2018/C 052/27	Věc C-647/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne 20. listopadu 2017 – Skatteverket v. Srf konsulterna AB	19
2018/C 052/28	Věc C-650/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 21. listopadu 2017 – QH	20
2018/C 052/29	Věc C-657/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 24. listopadu 2017 – Hussein Mohamad Hussein v. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	20
2018/C 052/30	Věc C-659/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 24. listopadu 2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Azienda Napoletana Mobilità SpA	21

2018/C 052/31	Věc C-667/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Itálie) dne 24. listopadu 2017 – Francesca Cadeddu v. Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari a další	22
2018/C 052/32	Věc C-672/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 28. listopadu 2017 – Tratave–Tratamento de Águas Residuais do Ave SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2018/C 052/33	Věc C-675/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 30. listopadu 2017 – Ministero della Salute v. Hannes Preindl	23
2018/C 052/34	Věc C-683/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) dne 6. prosince 2017 – Cofemel — Sociedade de Vestuário S.A. v. G-Star Raw CV . . .	23

Tribunál

2018/C 052/35	Věc T-505/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – Maďarsko v. Komise „EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Nařízení (ES) č. 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 a 1122/2009 — Výdaje vynaložené Maďarskem — Podmíněnost — Kontrola povinných požadavků na hospodaření — Kontrola požadavků týkajících se dobrého zemědělského a environmentálního stavu — Paušální a jednorázové opravy — Riziko pro Fondy“	25
2018/C 052/36	Věc T-304/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – bet365 Group v. EUIPO – Hansen (BET 365) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie BET 365 — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Důkaz — Užívání ochranné známky k několika účelům — Článek 7 odst. 3 a čl. 52 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001]“	26
2018/C 052/37	Věc T-609/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – PB v. Komise „Veřejná služba — Úředníci — Přijímání do zaměstnání — Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Lékaři pro pracoviště Lucemburk — Nepřipuštění ke zkouškám v hodnotícím středisku — Zúžení výběru druhého jazyka na omezený počet úředních jazyků Unie — Námitka protiprávnosti — Zjevně nesprávné posouzení — Odpovědnost — Nemajetková újma“	26
2018/C 052/38	Věc T-792/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – N & C Franchise v. EUIPO – Eschenbach Optik (OJO sunglasses) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie OJO sunglasses — Starší mezinárodní slovní ochranná známka oio — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	27
2018/C 052/39	Věc T-21/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – RL v. Soudní dvůr Evropské unie „Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Povýšovací řízení 2015 — Rozhodnutí, že žalobce nebude povýšen do platové třídy AD 10 s účinností ode dne 1. července 2015 — Převedení mezi orgány — Systém prorata temporis — Zvážení srovnatelných zásluh — Článek 45 služebního řádu — Odpovědnost“	28
2018/C 052/40	Věc T-559/16: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2017 – Durazzo v. ESVČ „Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Povýšovací řízení za rok 2014 — Akty nezasahující nepříznivě do právního postavení — Zjevná nepřipustnost — Rozhodnutí, že žalobce nebude povýšen do vyšší platové třídy — Článek 43 a čl. 45 odst. 1 služebního řádu — Zvážení srovnatelných zásluh — Zohlednění hodnotících posudků vydaných pro účely povýšení — Výhradně slovní hodnocení — Neexistence metody umožňující srovnání hodnotících posudků vydaných pro účely povýšení — Zjevně opodstatněná žaloba“	28

2018/C 052/41	Věc T-849/16: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – PGNiG Supply & Trading v. Komise „Žaloba na neplatnost — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro výjimky plynovodu OPAL z unijních pravidel pro přístup třetích osob a pro regulaci sazeb — Chybějící přímé dotčení — Nepřípustnost“	29
2018/C 052/42	Věc T-853/16: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2017 – Techniplan v. Komise „Žaloba pro nečinnost — Zaujetí stanoviska Komisí — Žaloba na náhradu škody — Nedodržení formálních náležitostí — Návrh na vydání příkazu — Zjevná nepřipustnost — Zjevný nedostatek pravomoci“	30
2018/C 052/43	Věc T-284/17: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2017 – Le Pen v. Parlament „Žaloba na neplatnost a na náhradu škody — Institucionální právo — Poslanec Evropského parlamentu — Výsady a imunity — Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity — Zánik právního zájmu na pokračování v řízení — Částečné nevydání rozhodnutí ve věci — Žaloba zčásti zjevně nepřipustná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	30
2018/C 052/44	Věc T-475/17: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – Rogesa v. Komise „Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Dokumenty týkající se zařízení na výrobu směsi pelet a aglomerované rudy — Implicitní odepření přístupu — Explicitní rozhodnutí přijaté před podáním žaloby — Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé — Právní zájem na podání žaloby — Zjevná nepřipustnost“	31
2018/C 052/45	Věc T-768/17: Žaloba podaná dne 22. listopadu 2017 – Comprojecto-Projetos e Construções a další v. ECB	31
2018/C 052/46	Věc T-780/17: Žaloba podaná dne 29. listopadu 2017 – US v. ECB	34
2018/C 052/47	Věc T-793/17: Žaloba podaná dne 5. prosince 2017 – Bruel v. Komise a ESVČ	35
2018/C 052/48	Věc T-805/17: Žaloba podaná dne 11. prosince 2017 – BASF v. ECHA	36
2018/C 052/49	Věc T-806/17: Žaloba podaná dne 11. prosince 2017 – BASF a REACH & colours v. ECHA	37
2018/C 052/50	Věc T-811/17: Žaloba podaná dne 12. prosince 2017 – Classic Media v. EUIPO – Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)	38
2018/C 052/51	Věc T-812/17: Žaloba podaná dne 15. prosince 2017 – Seco Belgium a Vinçotte v. Parlament	39
2018/C 052/52	Věc T-813/17: Žaloba podaná dne 14. prosince 2017 – Nerantzaki v. Komise	39
2018/C 052/53	Věc T-814/17: Žaloba podaná dne 14. prosince 2017 – Lietuvos geležinkeliai v. Komise	40
2018/C 052/54	Věc T-821/17: Žaloba podaná dne 12. prosince 2017 – Vitromed v. EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)	41
2018/C 052/55	Věc T-825/17: Žaloba podaná dne 22. prosince 2017 – Carbon System Verwaltungs v. EUIPO (LIGHTBOUNCE)	42
2018/C 052/56	Věc T-826/17: Žaloba podaná dne 22. prosince 2017 – TeamBank v. EUIPO – Fio Systems (FYYO)	42

2018/C 052/57	Věc T-831/17: Žaloba podaná dne 29. prosince 2017 – DRH Licensing & Managing v. EUIPO – Merck (Flexagil)	43
2018/C 052/58	Věc T-305/15: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – Airdata v. Komise	44
2018/C 052/59	Věc T-234/16: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – Meissen Keramik v. EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	44
2018/C 052/60	Věc T-451/17: Usnesení Tribunálu ze dne 18. prosince 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie v. Komise	44

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 052/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 42, 5.2.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 32, 29.1.2018

Úř. věst. C 22, 22.1.2018

Úř. věst. C 13, 15.1.2018

Úř. věst. C 5, 8.1.2018

Úř. věst. C 437, 18.12.2017

Úř. věst. C 424, 11.12.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. prosince 2017 – Spolková republika Německo v. Rada Evropské unie

(Věc C-600/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Vnější činnost Evropské unie — Článek 216 odst. 1 SFEU — Článek 218 odst. 9 SFEU — Stanovení postoje, který má být jménem Unie zaujat v orgánu zřízeném mezinárodní dohodou — Revizní komise Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF) — Změna Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) a přípojek k ní — Sdílená pravomoc Unie a jejích členských států — Vnější pravomoc Unie v oblasti, v níž Unie dosud nepřijala společná pravidla — Platnost rozhodnutí 2014/699/EU — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada loajální spolupráce“

(2018/C 052/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a J. Möller, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalobkyni: Francouzská republika (zástupci: původně D. Colas, G. de Bergues a M. Hours, zmocněnci, poté D. Colas a M.-L. Kitamura, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: C. Brodie, M. Holt a D. Robertson, zmocněnci, ve spolupráci s J. Holmesem, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: E. Finnegan, Z. Kupčová a J.-P. Hix, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher, W. Mölls et J. Hottiaux, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Francouzská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 2. 3. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera – Španělsko) – Banco Santander, SA v. Cristobalina Sánchez López

(Věc C-598/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Spotřebitelské smlouvy — Zneužívající ujednání — Pravomoci vnitrostátního soudu — Efektivita ochrany přiznané spotřebitelům — Smlouva o hypotečním úvěru — Řízení o mimosoudním výkonu hypotečního zástavního práva — Zkrácené soudní řízení o uznání věcných práv vydražitele“

(2018/C 052/03)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Banco Santander, SA

Žalovaná: Cristobalina Sánchez López

Výrok

Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách se nepoužijí na takové řízení, jako je řízení dotčené ve věci v původním řízení, zahájené vydražitelem nemovitosti na základě mimosoudního výkonu hypotečního zástavního práva k této nemovitosti, s jehož zřízením ve prospěch věřitelského podniku spotřebitel souhlasil, jehož cílem je ochrana věcných práv zákonně nabytých uvedeným vydražitelem, jelikož uvedené řízení je jednak nezávislé na právním vztahu mezi poskytovatelem, který je věřitelem, a spotřebitelem a jednak došlo k výkonu hypotečního zástavního práva, nemovitost byla prodána a došlo k převodu k ní se vztahujících věcných práv, aniž by spotřebitel využil v tomto ohledu právem stanovených možností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 1.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. prosince 2017 – European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) v. Giant (China) Co. Ltd, Rada Evropské unie, Evropská komise

(Věc C-61/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (EU) č. 502/2013 — Dovoz jízdních kol pocházejících z Číny — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 18 odst. 1 — Spolupráce — Pojem ‚nezbytné informace‘ — Článek 9 odst. 5 — Žádost o individuální zacházení — Riziko obcházení“

(2018/C 052/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (zástupci: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, Solicitor)

Další účastnice řízení: Giant (China) Co. Ltd (zástupce: P. De Baere, avocat), Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. O'Connorem, solicitor a S. Gubelem, avocat), Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, M. França a A. Demeneix, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení společnosti Giant (China) Co. Ltd.
- 3) Rada Evropské unie a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 21.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – Boguslawa Zaniewicz-Dybeck v. Pensionsmyndigheten

(Věc C-189/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 46 odst. 2 — Článek 47 odst. 1 písm. d) — Článek 50 — Minimální důchod — Minimální dávky — Výpočet nároků na důchod“

(2018/C 052/05)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

Žalovaný: Pensionsmyndigheten

Výrok

- 1) Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, samostatně výdělečně činné osoby a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, musí být vykládáno v tom smyslu, že při výpočtu takové minimální dávky, jako je minimální důchod dotčený ve věci v původním řízení, příslušnou institucí členského státu není na místě použít čl. 46 odst. 2 ani čl. 47 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení. Taková dávka musí být vypočtena v souladu s ustanoveními článku 50 téhož nařízení ve spojení s vnitrostátními právními předpisy, aniž se však použijí taková vnitrostátní ustanovení, jako jsou ustanovení dotčená ve věci v původním řízení a která se týkají poměrného výpočtu.
- 2) Nařízení č. 1408/71 ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 1606/98, a konkrétně článek 50 uvedeného nařízení, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání právním předpisům členského státu, které stanoví, že při výpočtu takové minimální dávky, jakou je minimální důchod, o němž se jedná ve věci v původním řízení, musí příslušná instituce zohlednit veškeré důchodové příjmy, které dotčenému skutečně plynou z jednoho nebo více jiných členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Frankfurt am Main – Německo) – Coty Germany GmbH v. Parfümerie Akzente GmbH

(Věc C-230/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 101 odst. 1 SFEU — Selektivní distribuce luxusních kosmetických výrobků — Ustanovení, které distributorům zakazuje využívat v rámci internetového prodeje služeb neschválené třetí strany — Nařízení (EU) č. 330/2010 — Článek 4 písm. b) a c)“

(2018/C 052/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Coty Germany GmbH

Žalovaná: Parfümerie Akzente GmbH

Výrok

- 1) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že systém selektivní distribuce luxusních výrobků, jehož hlavním účelem je zajistit ochranu luxusní image těchto výrobků, je s tímto ustanovením v souladu, pokud jsou prodejci vybíráni na základě objektivních kritérií kvalitativní povahy, která jsou pro všechny potenciální prodejce stanovena jednotně a nejsou uplatňována diskriminačním způsobem, a pokud stanovená kritéria nepřekračují meze toho, co je nezbytné.
- 2) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému smluvnímu ustanovení, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, které zakazuje schváleným distributorům systému selektivní distribuce luxusních výrobků, jehož hlavním účelem je zajistit ochranu luxusní image těchto výrobků, aby k internetovému prodeji smluvních výrobků navenek viditelným způsobem využívali platformy třetích stran, pokud má toto ustanovení zajistit ochranu luxusní image uvedených výrobků, je stanoveno jednotně a není uplatňováno diskriminačním způsobem a je přiměřené sledovanému cíli, což musí ověřit předkládající soud.
- 3) Článek 4 nařízení Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, nepředstavuje zákaz využívat k internetovému prodeji navenek viditelným způsobem služeb třetích podniků uložený členům systému selektivní distribuce luxusních výrobků, kteří působí na trhu jakožto distributoři, ani omezení okruhu zákazníků ve smyslu čl. 4 písm. b) tohoto nařízení, ani omezení pasivních prodejců konečným uživatelům ve smyslu čl. 4 písm. c) uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona – Španělsko) – Antonio Miravittles Ciurana a další v. Contimark SA, Jordi Socias Gispert

(Věc C-243/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Právo společností — Směrnice 2009/101/ES — Články 2 a 6 až 8 — Směrnice 2012/30/EU — Články 19 a 36 — Listina základních práv Evropské unie — Články 20, 21 a 51 — Vymáhání pracovněprávních pohledávek — Právo podat u stejného soudu žalobu proti společnosti a členu jejího statutárního orgánu jako osobě odpovědné za dluhy společnosti a solidárnímu dlužníkovi“

(2018/C 052/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobci: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García, Juan Gregorio Benito García

Žalovaní: Contimark SA, Jordi Socias Gispert

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce [ES], za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření, a zejména její články 2 a 6 až 8, jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce [SFEU] při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření, a zejména její články 19 a 36, musejí být vykládány v tom smyslu, že nepřiznávají zaměstnancům, kteří jsou věřiteli akciové společnosti z důvodu ukončení jejich pracovního poměru, právo podat u stejného pracovního soudu, jako je soud, který je příslušný k rozhodnutí o jejich žalobě znějící na uznání jejich pracovněprávní pohledávky, žalobu na určení odpovědnosti proti členovi statutárního orgánu této společnosti, aby byl prohlášen za solidárního dlužníka uvedené pracovněprávní pohledávky, a to z důvodu, že nesvolal její valnou hromadu, přestože tato společnost utrpěla značné ztráty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 1.8.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené království) – Avon Cosmetics Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-305/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty (DPH) — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 11 bod A odst. 1 písm. a) — Základ daně — Článek 17 — Nárok na odpočet — Článek 27 — Zvláštní odchylná opatření — Rozhodnutí 89/534/EHS — Obchodní struktura založená na dodávání zboží osobami, které nejsou plátcí daně — Daň z obvyklé ceny zboží určená ve fázi konečné spotřeby — Zahrnutí výdajů vynaložených uvedenými osobami“

(2018/C 052/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Avon Cosmetics Ltd

Žalovaná: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Výrok

- 1) Články 17 a 27 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2004/7/ES ze dne 20. ledna 2004, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovému opatření, jako je opatření dotčené v původním řízení, které bylo povoleno rozhodnutím Rady 89/534/EHS ze dne 24. května 1989, kterým se Spojenému království povoluje uplatňovat na určitá dodání prodejcům neregistrovaným k dani opatření odchylující se od čl. 11 [bodů A odst. 1 písm. a)] šesté směrnice na základě článku 27 této směrnice a které se odchyluje od čl. 11 bodu A odst. 1 písm. a) uvedené směrnice, podle kterého je základem daně z přidané hodnoty (DPH) společnosti uskutečňující přímý prodej obvyklá cena zboží prodáváného ve fázi konečné spotřeby, pokud je uvedené zboží prodáváno prodejci, kteří nejsou plátcí DPH, i když toto odchylné opatření nikterak nezohledňuje DPH zaplacenou na vstupu týkající se předváděcích vzorků, které koupili tito prodejci od uvedené společnosti.
- 2) Přezkum první otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost rozhodnutí 89/534.
- 3) Článek 27 šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 2004/7, musí být vykládán v tom smyslu, že neukládá členskému státu, který žádá o povolení odchýlit se od čl. 11 bodu A odst. 1 písm. a) této směrnice, aby informoval Evropskou komisi o tom, že prodejci neregistrovaní k dani nesou DPH z nákupu předváděcích vzorků od společnosti uskutečňující přímý prodej, které používají pro účely své ekonomické činnosti, aby se nějakým způsobem zohlednila tato daň zaplacená na vstupu v úpravě odchylného opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 25.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France v. Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Věc C-329/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Zdravotnické prostředky — Směrnice 93/42/EHS — Rozsah působnosti — Pojem ‚zdravotnický prostředek‘ — Označení CE — Vnitrostátní právní úprava, podle níž musí podpůrné programové vybavení pro lékařské předpisy projít certifikačním postupem stanoveným vnitrostátním orgánem“

(2018/C 052/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem), Philips France

Žalovaní: Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Výrok

Článek 1 odst. 1 a čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/47/ES ze dne 5. září 2007, musí být vykládán v tom smyslu, že programové vybavení, jehož jedna z funkcí umožňuje využívat údaje o pacientovi s cílem odhalit kontraindikace, interakce mezi léčivými přípravky a nadměrné dávky, je vzhledem k této funkci zdravotnickým prostředkem ve smyslu těchto ustanovení, třebaže takové vybavení nepůsobí přímo v lidském organismu ani na jeho povrchu.

(¹) Úř. věst. C 296, 16.8.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny – Polsko) – Soufiane El Hassani v. Minister Spraw Zagranicznych

(Věc C-403/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Nařízení (ES) č. 810/2009 — Článek 32 odst. 3 — Vízový kodex Společenství — Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza — Právo žadatele podat opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí — Povinnost členského státu zaručit právo na soudní přezkum“

(2018/C 052/10)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Soufiane El Hassani

Žalovaný: Minister Spraw Zagranicznych

Výrok

Článek 32 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, je třeba vykládat v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost upravit řízení o opravném prostředku proti rozhodnutím o zamítnutí žádosti o udělení víza, jehož podmínky se řídí právním řádem každého členského státu, při dodržení zásad rovnocennosti a efektivit. Toto řízení musí v určitém stadiu řízení zaručit možnost podání opravného prostředku k soudu.

(¹) Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București – Rumunsko) – Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, dříve Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA v. Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

(Věc C-408/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Působnost — Nařízení (ES) č. 1083/2006 — Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti — Smlouva o financování výstavby dálnice uzavřená s Evropskou investiční bankou před přistoupením členského státu k Evropské unii — Pojem ‚nesrovnalost‘ ve smyslu nařízení č. 1083/2006“

(2018/C 052/11)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, dříve Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA

Žalovaný: Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, a zejména její čl. 15 písm. c) musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která pro účely zadávacího řízení na veřejnou zakázku zahájeného po dni jeho přistoupení k Unii za účelem uskutečnění projektu původně zahájeného na základě smlouvy o financování uzavřené s EIB před uvedeným přistoupením stanoví použití zvláštních kritérií upravených v ustanoveních pokynů Evropské investiční banky k zadávání veřejných zakázek, která nejsou v souladu s ustanoveními této směrnice.
- 2) Článek 9 odst. 5 a čl. 60 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 musí být vykládány v tom smyslu, že takové zadávací řízení na veřejnou zakázku, jako je řízení, o které se jedná ve věci v původním řízení a ve kterém byla uplatněna přísnější kritéria, než jsou kritéria, jež stanoví směrnice 2004/18, nemůže být považováno za řízení, které bylo vedeno v úplném souladu s unijním právem a u něhož je možné zpětně přiznaté financování z evropských prostředků.

Článek 2 bod 7 nařízení č. 1083/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že použití přísnějších kritérií předběžné kvalifikace uchazečů, než jsou kritéria stanovená směrnicí 2004/18, je „nesrovnalostí“ ve smyslu tohoto ustanovení odůvodňující uplatnění finanční opravy na základě článku 98 tohoto nařízení, pokud nelze vyloučit, že takové použití mělo dopad na rozpočet dotčeného fondu, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. prosince 2017 – Telefónica SA v. Evropská komise(Věc C-487/16 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Portugalský a španělský trh s telekomunikacemi — Konkurenční doložka obsažená v dohodě mezi dvěma společnostmi — Omezení z hlediska účelu — Právo na obhajobu — Odmítnutí výsledku svědků — Pokuty — Závažnost protiprávního jednání — Polehčující okolnosti“**

(2018/C 052/12)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Telefónica SA (zástupci: J. Folguera Crespo a P. Vidal Martínez, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Giolito a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Telefónica SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 427, 21.11.2016.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) – Spojené království) – Merck Sharp & Dohme Corporation v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks(Věc C-567/16) ⁽¹⁾**„Řízení o předběžné otázce — Průmyslové a obchodní vlastnictví — Patentové právo — Humánní léčivé přípravky — Nařízení (ES) č. 469/2009 — Článek 3 písm. b) — Dodatkové ochranné osvědčení — Podmínky získání — Článek 10 odst. 3 — Vydání osvědčení nebo zamítnutí žádosti o osvědčení — Směrnice 2001/83/ES — Článek 28 odst. 4 — Decentralizovaný postup“**

(2018/C 052/13)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Merck Sharp & Dohme Corporation

Žalovaný: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Výrok

- 1) Článek 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky musí být vykládán v tom smyslu, že oznámení o ukončení postupu vydané referenčním členským státem v souladu s čl. 28 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, která byla změněna, pokud jde o farmakovigilanci, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/84/EU ze dne 15. prosince 2010, před uplynutím doby platnosti základního patentu podle čl. 1 písm. c) nařízení č. 469/2009 nelze považovat za rovnocenné rozhodnutí o registraci ve smyslu první uvedené článku, takže na základě takového oznámení nelze získat dodatkové ochranné osvědčení.

- 2) Článek 10 odst. 3 nařízení č. 469/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že daný členský stát nevydal rozhodnutí o registraci ke dni podání žádosti o dodatkové ochranné osvědčení v tomto členském státě, nepředstavuje nedostatek, jenž lze podle uvedeného ustanovení odstranit.

(¹) Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin hallinto-oikeus – Finsko) – řízení zahájené Anstar Oy

(Věc C-630/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh — Harmonizovaná norma EN 1090 1:2009+A1:2011 — Kritéria pro učení oblasti působnosti normy přijaté Evropským výborem pro normalizaci (CEN) na základě mandátu Evropské komise — Ukotvovací díly určené k upevnění do betonu před jeho ztvrdnutím, které se používají ke spojení fasádních panelů a podpěr zdiva se skeletem budov“

(2018/C 052/14)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Helsingin hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Anstar Oy

za přítomnosti: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Výrok

Norma EN 1090-1:2009+A1:2011 s názvem „Provádění ocelových a hliníkových konstrukcí – Část 1: Požadavky pro posuzování shody nosných dílců“ musí být vykládána v tom smyslu, že takové výrobky, jako jsou výrobky dotčené ve věci v původním řízení, které jsou určeny k upevnění do betonu před jeho ztvrdnutím, spadají do oblasti její působnosti, mají-li strukturální funkci v tom smyslu, že jejich odstranění ze stavby by okamžitě snížilo její pevnost.

(¹) Úř. věst. C 63, 27.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Contencioso-Administrativo n°1 de Pamplona – Španělsko) – Wilber López Pastuzano v. Delegación del Gobierno en Navarra

(Věc C-636/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Směrnice 2003/109/ES — Článek 12 — Přijetí rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajícího rezidenta — Skutečnosti, které je třeba vzít v úvahu — Vnitrostátní právní úprava — Nezohlednění těchto skutečností — Slučitelnost“

(2018/C 052/15)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo n°1 de Pamplona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Wilber López Pastuzano

Žalovaný: Delegación del Gobierno en Navarra

Výrok

Článek 12 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě členského státu, která tak, jak je vykládána částí soudů tohoto státu, nestanoví uplatnění podmínek ochrany proti vyhoštění státního příslušníka třetího státu, který je dlouhodobě pobývajícím rezidentem, u všech správních rozhodnutí o vyhoštění nezávisle na právní povaze nebo formě tohoto opatření.

(¹) Úř. věst. C 46, 13.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte costituzionale – Itálie) – trestní řízení proti M.A.S., M.B.

(Věc C-42/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 325 SFEU — Rozsudek ze dne 8. září 2015, Taricco a další (C 105/14, EU:C:2015:555) — Trestní řízení týkající se trestných činů v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví promlčecí lhůty, které mohou vést k beztrestnosti trestných činů — Poškození finančních zájmů Evropské unie — Povinnost nepoužít jakákoli ustanovení vnitrostátního práva, jež by mohla ohrozit splnění závazků, které unijní právo ukládá členským státům — Zásada zákonnosti trestných činů a trestů“

(2018/C 052/16)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte costituzionale

Účastníci původního trestního řízení

M.A.S., M.B.

Za přítomnosti: Presidente del Consiglio dei Ministri

Výrok

Článek 325 odst. 1 a 2 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu ukládá, aby v rámci trestního řízení ve věci trestných činů týkajících se DPH upustil od použití vnitrostátních ustanovení o promlčení, jež spadají do oblasti vnitrostátního hmotného práva, která ve značném množství případů závažných podvodů ohrožujících finanční zájmy Unie brání uložení účinných a odrazujících sankcí nebo jež stanoví kratší promlčecí lhůty v případě závažného podvodu ohrožujícího uvedené finanční zájmy než pro případy podvodů ohrožujících finanční zájmy dotčeného členského státu, ledaže by důsledkem takového nepoužití bylo porušení zásady zákonnosti trestných činů a trestů kvůli nedostatečné určitosti použitelného práva či z důvodu retroaktivního použití právních předpisů, které stanoví přísnější podmínky trestnosti, než byly podmínky platné v okamžiku spáchání trestného činu.

(¹) Úř. věst. C 195, 19.6.2017.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 14. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu – Polsko) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś v. DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

(Věc C-66/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 805/2004 — Oblast působnosti — Evropský exekuční titul pro nesporné nároky — Exekuční tituly, které mohou být potvrzeny jako evropský exekuční titul — Rozhodnutí o výši nákladů spojených se soudním řízením obsažené v rozsudku, který se netýká nesporného nároku — Vyloučení“

(2018/C 052/17)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Účastníci původního řízení

Žalobci: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Žalovaná: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

Výrok

Článek 4 bod 1 a článek 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky, musí být vykládány v tom smyslu, že vykonatelné rozhodnutí o výši nákladů spojených se soudním řízením obsažené v rozsudku, který se netýká nesporného nároku, nemůže být potvrzeno jako evropský exekuční titul.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 22.5.2017.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 30. listopadu 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Torino – Itálie) – IJDF Italy Srl v. Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

(Věc C-344/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Spotřebitelské smlouvy — Směrnice 93/13/EHS — Vnitrostátní právní předpisy umožňující žalovat hlavního dlužníka a ručitele u téhož soudu — Výjimka z pravidel o soudní příslušnosti ve věcech spotřebitelských smluv — Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora“

(2018/C 052/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Torino

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: IJDF Italy Srl

Žalovaní: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

Výrok

Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že se neuplatní v rámci sporu týkajícího se stanovení soudní příslušnosti v případech souvisejících věcí, jelikož uvedený spor nespadá do působnosti směrnice 93/13.

(¹) Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná (Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litva)
dne 3. listopadu 2017 – Baltic Media Alliance Ltd. v. Lietuvos radijo ir televizijos komisija**

(Věc C-622/17)

(2018/C 052/19)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Baltic Media Alliance Ltd.

Žalovaná: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU (¹) ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb pouze na případy, kdy přijímající členský stát hodlá pozastavit televizní vysílání a další vysílání, anebo se vztahuje i na ostatní opatření přijatá přijímajícím státem, aby jiným způsobem omezil svobodu příjmu televizních programů a jejich přenos?
- 2) Musí být bod 8 odůvodnění a čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb vykládán v tom smyslu, že zakazuje přijímajícím členským státům, aby poté, co zjistily, že obsah ve smyslu článku 6 této směrnice byl odvysílán, předán k distribuci a distribuován v rámci televizního programu dále vysílaného či šířeného přes internet z členského státu Evropské unie, přijaly bez splnění podmínek stanovených v čl. 3 odst. 2 této směrnice takové rozhodnutí, jako je rozhodnutí podle čl. 33 odst. 11 a čl. 33 odst. 12 bodu 1 Litevského zákona o poskytování informací veřejnosti, tj. rozhodly se subjektům provozujícím další vysílání na území přijímajícího členského státu a jiným osobám poskytujícím služby spočívající v distribuci televizních programů přes internet prozatímně uložit povinnost, podle níž mohou televizní program dále vysílat či distribuovat přes internet pouze v rámci balíčků televizních programů za příplatek?

(¹) Úř. věst. 2010, L 95, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di Pace di Roma (Itálie) dne 3. listopadu
2017 – Alberto Rossi a další v. Ministero della Giustizia**

(Věc C-626/17)

(2018/C 052/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di Pace di Roma

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Alberto Rossi a další

Odpůrce: Ministero della Giustizia

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje pojem „zaměstnanec s pracovním poměrem na dobu určitou“ podle ustanovení čl. 1 odst. 3 a článku 7 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾, ve spojení s ustanovením 2 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70/ES⁽²⁾, a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, službu smírčího soudce, který je v této věci navrhovatelem?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je možno pro účely uplatnění ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70, považovat řádného soudce nebo soudce „v taláru“ za srovnatelného zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou ve vztahu k zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou, kterým je smírčí soudce?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, představuje odlišný postup při náboru řádných soudců do stálého poměru, v porovnání se zákonem stanoveným postupem výběru pro účely náboru dočasných smírčích soudců, objektivní důvod ve smyslu ustanovení 4 bodu 1 nebo 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70, pokud jde o opodstatněnost neuplatnění – v rámci vnitrostátní judikatury, tj. rozsudku Corte di Cassazione a Sezioni unite (plénium kasačního soudu, Itálie) č. 13721/2017 a stanoviska Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) č. 464/2017 ze dne 8. dubna 2017 – stejných pracovních podmínek vztahujících se na srovnatelné řádné stálé soudce i na smírčí soudce, jakož i opodstatněnost neuplatnění preventivních a sankčních opatření proti zneužívání smluv na dobu určitou, ve smyslu ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70 a čl. 5 odst. 4a legislativního nařízení č. 368/2001, který tato pravidla provádí do vnitrostátního právního řádu, s ohledem na skutečnost, že ve vnitrostátním právu neexistuje žádná základní zásada ani ústavní pravidlo, jež by mohly odůvodnit jednak diskriminaci týkající se pracovních podmínek, jednak úplný zákaz změnit dočasnou službu smírčích soudců na stálý služební poměr, a to i s ohledem na předchozí vnitrostátní právní úpravu (článek 1 zákona č. 217/1974), v níž bylo již stanoveno zrovnoprávnění pracovních podmínek a přeměna pracovního poměru čestných soudců, kteří opakovaně vykonávali své funkce na dobu určitou, na pracovní poměr na dobu neurčitou?
- 4) V každém případě v situaci, o jakou jde v projednávané věci, brání čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a pojem nezávislý a nestranný soud podle práva Evropské unie tomu, aby smírčí soudce, který má zájem na konkrétním rozhodnutí sporu ve prospěch navrhovatele, jenž jako svou jedinou práci vykonává stejnou soudcovskou funkci jako uvedený smírčí soudce, nahradil zákonného soudce z důvodu, že nejvyšší italský justiční orgán – Corte di Cassazione a Sezioni unite (plénium kasačního soudu) odmítl zajistit účinnou ochranu dovolávaných práv, čímž zákonnému soudci uložil povinnost, aby se v případě podaného návrhu k přiznání dovolávaného práva prohlásil nepřislušným, přestože základ předmětného nároku – kterým je v projednávané věci náhrada platu za dovolenou – spočívá v primárním a sekundárním právu Evropské unie, a že „unijní“ právo má vůči státu přímý účinek? V případě, že Soudní dvůr potvrdí rozpor s článkem 47 Listiny, vnitrostátní soud též požaduje, aby Soudní dvůr určil, jaké jsou vnitrostátní prostředky nápravy, kterými lze předejít tomu, aby porušení ustanovení primárního práva Unie vedlo ve vnitrostátním právu k úplnému odepření ochrany základních práv zaručených v projednávané věci unijním právem?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Oldenburg (Německo) dne 13. listopadu 2017 – ReFood GmbH & Co. KG v. Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Věc C-634/17)

(2018/C 052/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Oldenburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ReFood GmbH & Co. KG

Žalovaná: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Předběžné otázky

K výkladu čl. 1 odst. 3 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů ⁽¹⁾ se předkládají následující předběžné otázky:

1. Musí být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že z jeho působnosti je vyloučena veškerá přeprava, která podle článku 2 nařízení (ES) č. 1069/2009 ⁽²⁾ spadá do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1069/2009?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku:

Musí být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že z jeho působnosti je vyloučena přeprava, pro kterou existuje podle nařízení (ES) č. 1069/2009 – i ve spojení s prováděcím nařízením (EU) č. 142/2011 ⁽³⁾ – úprava týkající se sběru, přepravy, identifikace a sledovatelnosti?

3. V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

Musí být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že z jeho působnosti je vyloučena taková přeprava, u níž se jedná o odesílání podléhající schválení podle čl. 48 odst. 1 nařízení (ES) č. 1069/2009?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 190, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu), Úř. věst. L 300, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedených směrnic, Úř. věst. L 54, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) dne 15. listopadu 2017 – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos v. „Skonis ir kvapas“ UAB

(Věc C-638/17)

(2018/C 052/22)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Další účastnice řízení: UAB „Skonis ir kvapas“

Předběžné otázky

Musí být čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 2011/64/EU ⁽¹⁾ ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků (ve znění pozdějších předpisů) vykládán v tom smyslu, že výraz „doutníky nebo doutníčky“ zahrnuje (nebo nezahrnuje) případy, kdy část krycího listu surového nebo rekonstituovaného tabáku je dodatečně pokryta jinou (papírovou) vrstvou, jako je tomu v projednávaném případě? Je pro odpověď na tuto otázku relevantní, že použití papíru jako přídatné vrstvy na krycím listu tabákového výrobku (kde je filtr) znamená, že je vizuálně podobný cigaretě?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 176, s. 24.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 15. listopadu 2017 –
SIA „KPMG Baltics“, správce konkurzní podstaty společnosti AS „Latvijas Krājbanka“
v. SIA „Ķipars AI“**

(Věc C-639/17)

(2018/C 052/23)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Nejvyšší soud, Lotyšsko)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SIA „KPMG Baltics“, správce konkurzní podstaty společnosti AS „Latvijas Krājbanka“ administratore

Odpůrkyně: SIA „Ķipars AI“

Předběžné otázky

1. Zahrnuje pro účely směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ⁽¹⁾ ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, ve znění směrnice 2009/44/ES ⁽²⁾, pojem „převodní příkaz“ platební příkaz zadáný vkladatelem úvěrové instituci s cílem převést finanční prostředky do jiné úvěrové instituce?
2. Má být v případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, ve znění směrnice 2009/44/ES, který stanoví, že „[p]řevodní příkazy a vzájemné započtení jsou právně vymahatelné a závazné pro třetí osoby i v případě úpadkového řízení proti účastníkovi za předpokladu, že převodní příkazy byly vloženy do systému před okamžikem zahájení úpadkového řízení, jak je vymezen v čl. 6 odst. 1. To platí i v případě úpadkových řízení proti účastníkovi (v dotčeném systému nebo v interoperabilním systému) nebo proti provozovateli interoperabilního systému, který není účastníkem“, vykládán v tom smyslu, že takový příkaz, jako je příkaz ve věci samé, lze považovat za příkaz, který „vstoupil do systému“ a který měl být vykonán?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, s. 45.

⁽²⁾ Úř. věst. L 146, s. 37.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 17. listopadu 2017 – GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda v. Fazenda Pública**

(Věc C-643/17)

(2018/C 052/24)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda

Odpůrkyně: Fazenda Pública

Předběžné otázky

Je podle článku 313 prováděcího nařízení ⁽¹⁾ třeba vycházet z toho, že zboží, o které se jedná v projednávané věci, má status zboží Společenství, není-li prokázáno, že nemá takový charakter, nebo je třeba je považovat za zboží, které vstoupilo na celní území Společenství ve smyslu článku 3 celního kodexu Společenství ⁽²⁾, spadající pod výjimku stanovenou v první části písmene a) odstavce 2 téhož článku 313, takže se má za to, že status zboží Společenství má pouze zboží, u něž je prokázáno, že u něj došlo k propuštění do volného oběhu na celním území ES?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1)

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne
17. listopadu 2017 – Eurobolt BV**

(Věc C-644/17)

(2018/C 052/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Eurobolt BV

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) a) Je třeba článek 47 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU vykládat v tom smyslu, že žalobce může zpochybnit legalitu rozhodnutí unijního orgánu, které mají provést vnitrostátní orgány tím, že uplatní porušení podstatných formálních náležitostí, porušení Smluv nebo některých právních norem použitelných při provádění těchto Smluv nebo zneužití pravomoci?
- b) Je třeba článek 47 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU vykládat v tom smyslu, že unijní orgány, které se podílely na přijetí rozhodnutí, jehož platnost je napadena před vnitrostátním soudem, musí tomuto soudu na jeho žádost poskytnout veškeré informace, které mají k dispozici a které tyto orgány zohlednily při přijetí tohoto rozhodnutí nebo měly zohlednit?
- c) Je třeba článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že právo na účinný opravný prostředek vyžaduje, aby soud řádně přezkoumal, zda jsou splněny podmínky pro použití článku 13 nařízení (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾? Může soud ve smyslu článku 47 Listiny zejména v plném rozsahu posoudit, zda byly zjištěny skutečnosti v plném rozsahu a zda může dostatečně odůvodnit příslušné právní důsledky? Může soud ve smyslu článku 47 Listiny zejména v plném rozsahu přezkoumat, zda měly být zohledněny skutečnosti, které údajně nebyly při přijetí rozhodnutí zohledněny a které by však mohly ovlivnit právní důsledky spojené se zjištěnými skutečnostmi?

- 2) a) Je třeba pojem „potřebné informace“ uvedený v čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 vykládat v tom smyslu, že se vztahuje i na stanovisko nezávislého dovozce zboží usazeného v Evropské unii, které se týká závěrů Komise, které jsou předmětem přezkumu ve smyslu tohoto ustanovení, pokud byl tento dovozce Komisí informován o tomto šetření, poskytl Komisi nezbytné informace a poté co mu to Komise umožnila, se neprodleně vyjádřil k závěrům Komise?
- b) Pokud je třeba na otázku 2a odpovědět kladně: Může tento dovozce uplatnit porušení čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009, pokud jeho stanovisko není předloženo poradnímu výboru uvedenému v tomto ustanovení alespoň deset pracovních dní před jeho zasedáním?
- c) Pokud je třeba na otázku 2b odpovědět kladně: Vede toto porušení čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 k tomu, že toto rozhodnutí je protiprávní a nelze jej použít?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Brindisi (Itálie) dne 17. listopadu 2017 – trestní řízení proti Gianlucovi Moro

(Věc C-646/17)

(2018/C 052/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Brindisi

Obviněný ve věci v původním řízení

Gianluca Moro

Předběžná otázka

Mají se čl. 2 odst. 1, čl. 3 odst. 1 písm. c), čl. 6 odst. 1, 2 a 3 směrnice 2012/13/EU, jakož i článek 48 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání takovým ustanovením trestního práva procesního členského státu, na základě kterých se záruky týkající se obhajoby poskytují po změně obvinění z kvalitativního i kvantitativního hlediska různým způsobem podle toho, zda se daná změna týká skutkových aspektů obvinění, nebo právní kvalifikace skutku, a to zejména s tím, že pouze v případě změny skutkových aspektů má obviněný možnost navrhnout zvýhodněný alternativní způsob uložení trestu (tzv. dohodu o vině a trestu)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne 20. listopadu 2017 – Skatteverket v. Srf konsulterna AB

(Věc C-647/17)

(2018/C 052/27)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Skatteverket

Odpůrkyně: Srf konsulterna AB

Předběžná otázka

Je třeba pojem „oprávnění ke vstupu na akce“ v článku 53 směrnice o DPH ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že zahrnuje službu ve formě pětidenního kurzu účetnictví, která je poskytována výlučně osobám povinným k dani a vyžaduje předchozí registraci a platbu předem?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 21. listopadu 2017 – QH

(Věc C-650/17)

(2018/C 052/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastnice původního řízení

Stěžovatelka: QH

Předběžné otázky

- 1) Je výrobek chráněn platným základním patentem podle čl. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 469/2009 ⁽¹⁾ jen tehdy, náleží-li k předmětu ochrany definovanému ve znění patentových nároků, a odborníkovi je tak k dispozici v konkrétní realizované formě?
- 2) Není proto pro uplatnění požadavků stanovených v čl. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 469/2009 dostatečné, pokud předmětný výrobek sice vyhovuje všeobecné funkční definici třídy účinných látek, která je uvedena ve znění patentových nároků, nelze jej však v individualizované podobě jako konkrétní realizovanou formu vyvodit z teorie, která je chráněna základním patentem?
- 3) Je určitý výrobek vyloučen z ochrany platného základního patentu podle čl. 3 písm. a) nařízení č. 469/2009 již proto, že sice spadá pod funkční definici uvedenou ve znění patentových nároků, avšak vyvinut byl na základě samostatné vynálezecké činnosti teprve po datu podání přihlášky základního patentu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky; Úř. věst. 2009, L 152, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 24. listopadu 2017 – Hussein Mohamad Hussein v. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Věc C-657/17)

(2018/C 052/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Hussein Mohamad Hussein

Žalovaný orgán: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Předběžné otázky

- 1) Vede nedodržení lhůty stanovené podle čl. 5 odst. 2 nařízení 1560/2003 ⁽¹⁾ (prováděcí nařízení) pro odpověď (žádost o nové posouzení) v případě, že dožádaný členský stát zamítl žádost o převzetí podle čl. 21 odst. 1 nařízení č. 604/2003 (nařízení Dublin III) ⁽²⁾ ve stanovené lhůtě, k přechodu odpovědnosti na dožadující členský stát, pokud dožadující členský stát podal nejprve ve stanovené lhůtě žádost o převzetí ve smyslu čl. 21 odst. 1 prvního pododstavce nařízení Dublin III a na základě (dodatečných) šetření je dožádaný členský stát určen jako členský stát odpovědný podle kritérií uvedených v kapitole III nařízení Dublin III?
- 2) Může dožádaný – a podle kritérií uvedených v kapitole III nařízení Dublin III odpovědný – členský stát účinně vyhovět žádosti o převzetí podle čl. 21 odst. 1 nařízení Dublin III i tehdy, pokud lhůta k odpovědi stanovená v čl. 22 odst. 7 nařízení Dublin III již uplynula a dožádaný členský stát již předtím ve stanovené lhůtě žádost o převzetí odmítl?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 222, 5.9.2003, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepracované znění) (Úř. věst. L 180, 29.6.2014, s. 31).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne
24. listopadu 2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Azienda Napoletana Mobilità
SpA**

(Věc C-659/17)

(2018/C 052/30)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Odpůrkyně: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Předběžné otázky

Je rozhodnutí Evropské komise č. 2000/128/ES ze dne 11. května 1999 ⁽¹⁾ použitelné rovněž na zaměstnavatele vykonávající činnost související s místní hromadnou dopravou – v zásadě v nesoutěžním režimu z důvodu výlučnosti poskytované služby – kteří měli prospěch z úlev na sociálních příspěvcích v návaznosti na uzavření smluv o odborném výcviku a pracovních smluv ode dne vstupu zákona č. 407 z roku 1990 v platnost, a sice v projednávaném případě v období od roku 1997 do května 2001?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 11. května 1999 o režimu podpor poskytnutých Itálií na opatření ve prospěch zaměstnanosti [oznámené pod číslem C (1999) 1364] (Úř. věst. L 42, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari (Itálie) dne 24. listopadu 2017 – Francesca Cadeddu v. Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari a další

(Věc C-667/17)

(2018/C 052/31)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Francesca Cadeddu

Žalovaní: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

Předběžná otázka

Musí být článek 80 nařízení Rady Evropské unie (ES) č. 1083 ⁽¹⁾ ze dne 11. července 2006 a čl. 2 odst. 4 tohoto nařízení vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 50 odst. 1 písm. c) dekretu prezidenta republiky č. 917 ze dne 22. prosince 1986, podle kterého se za příjmy ze závislé činnosti považují „c) částky vyplacené jakýmkoli subjektem jako stipendium anebo grant, odměna či příspěvek ke studijním účelům anebo k odbornému vzdělávání, pokud příjemce není v závislém pracovněprávním vztahu k poskytovateli této částky“, které tedy podléhají obecnému režimu zdanění příjmů fyzických osob (IRPEF) i v případě, kdy je stipendium vyplaceno z evropských strukturálních fondů?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. 2006, L 210, s. 25).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 28. listopadu 2017 – Tratave–Tratamento de Águas Residuais do Ave SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-672/17)

(2018/C 052/32)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Tratave – Tratamento de Águas Residuais do Ave SA

Odpůrce: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Brání zásada neutrality a článek 90 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006, aby vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava obsažená v čl. 78 odst. 11 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z přidané hodnoty), byla vykládána v tom smyslu, že neumožňuje opravu daně v případě nezaplacení, pokud není pro účely opravy dříve provedeného odpočtu oznámeno zrušení daně pořizovateli zboží či služby, tedy osobě povinné k dani?

- 2) Brání, v případě kladné odpovědi na první otázku, zásada neutrality a článek 90 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, aby vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava obsažená v čl. 78 odst. 11 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z přidané hodnoty), byla vykládána v tom smyslu, že neumožňuje opravu daně v případě nezaplacení, pokud oznámení o zrušení daně pořizovateli zboží či služby, tedy osobě povinné k dani, není provedeno ve lhůtě stanovené pro odpočet daně podle čl. 98 odst. 2 téhož zákona?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. prosince 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 30. listopadu 2017 –
Ministero della Salute v. Hannes Preindl**

(Věc C-675/17)

(2018/C 052/33)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ministero della Salute

Odpůrce: Hannes Preindl

Předběžné otázky

- 1) Ukládají články 21, 22 a 24 směrnice [2005/36/ES] (¹) členskému státu, ve kterém platí povinnost řádné odborné přípravy a s tím související zákaz zapsat se současně na dva vysokoškolské studijní programy, povinnost automaticky uznávat kvalifikace, které se v domovském členském státě naopak dosáhly současně nebo v částečně se překrývajících obdobích?
- 2) V případě kladné odpovědi, je možné čl. 22 písm. a) a článek 21 směrnice vykládat v tom smyslu, že orgánu členského státu, od kterého se uznání žádá, se každopádně umožňuje, aby přezkoumal, zda je splněna podmínka, aby celková délka, úroveň a kvalita takové odborné přípravy nebyla nižší než v případě řádné odborné přípravy?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. 2005, L 255, s. 22).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko) dne
6. prosince 2017 – Cofemel — Sociedade de Vestuário S.A. v. G-Star Raw CV**

(Věc C-683/17)

(2018/C 052/34)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastníci původního řízení

Žalobce: Cofemel — Sociedade de Vestuário S.A.

Žalovaná: G-Star Raw CV

Předběžné otázky

- 1) Brání výklad čl. 2 písm. a) směrnice 2001/29/ES ⁽¹⁾ ze strany Soudního dvora Evropské unie vnitrostátní právní úpravě – v projednávané věci čl. 2 odst. 1 bodu i) Código de Direitos de Autor e Direitos Conexos (zákoník autorského práva a práv s ním souvisejících) (CDADC) – která přiznává ochranu autorského práva dílům užitého umění, (průmyslovým) vzorům nebo designovým dílům, která mají vedle užitkového účelu, ke kterému slouží, vlastní a odlišný vizuální efekt z estetického hlediska, přičemž základním kritériem, kterým se řídí přiznání ochrany v oblasti autorského práva, je jejich originalita?
- 2) Brání výklad čl. 2 písm. a) směrnice 2001/29/ES ze strany Soudního dvora Evropské unie vnitrostátní právní úpravě – v projednávané věci čl. 2 odst. 1 bodu i) CDADC – která přiznává ochranu autorského práva dílům užitého umění, (průmyslovým) vzorům nebo designovým dílům, jestliže ve světle obzvláště důkladného posouzení jejich uměleckého charakteru a s ohledem na názory převládající v kulturních a institucionálních kruzích zasluhují označení „umělecký výtvor“ nebo „umělecké dílo“?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – Maďarsko v. Komise

(Věc T-505/15) ⁽¹⁾

„EZZF a EZFRV — Výdaje vyloučené z financování — Nařízení (ES) č. 1782/2003, 1290/2005, 73/2009 a 1122/2009 — Výdaje vynaložené Maďarskem — Podmíněnost — Kontrola povinných požadavků na hospodaření — Kontrola požadavků týkajících se dobrého zemědělského a environmentálního stavu — Paušální a jednorázové opravy — Riziko pro Fondy“

(2018/C 052/35)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupci: M. Fehér, G. Koós, Z. Bíró-Tóth a E. Tóth, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Bottka a A. Sauka, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU směřující k částečnému zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/1119 ze dne 22. června 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2015, L 182, s. 39), v rozsahu, v němž toto rozhodnutí provádí určité jednorázové a paušální opravy vůči Maďarsku.

Výrok rozsudku

- 1) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/1119 ze dne 22. června 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) se zrušuje v rozsahu, v němž provedlo finanční opravu na základě nesplnění požadavků nařízení (ES) č. 73/2009 Rady ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, a nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína, pokud jde o Maďarskem prováděné kontroly za účelem zajištění, že zemědělské podniky dodržují povinnosti vyplývající z článků 4 a 5 směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů.
- 2) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Maďarsko a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 16.11.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – bet365 Group v. EUIPO – Hansen (BET 365)(Věc T-304/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie BET 365 — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Důkaz — Užívání ochranné známky k několika účelům — Článek 7 odst. 3 a čl. 52 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 052/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Spojené království) (zástupci: S. Malynicz, QC, R. Black a J. Bickle, solicitors)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Robert Hansen (Mnichov, Německo) (zástupce: M. Pütz-Poulalion, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. března 2016 (věc R 3243/2014-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi R. Hansenem a bet365 Group.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 21. března 2016 (věc R 3243/2014-5) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká služeb náležejících do třídy 41, vyjmenovaných v zápise ochranné známky Evropské unie BET 365.
2. Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
3. Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 16.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – PB v. Komise(Věc T-609/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Přijímání do zaměstnání — Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Lékaři pro pracoviště Lucemburk — Nepřipustění ke zkouškám v hodnotícím středisku — Zúžení výběru druhého jazyka na omezený počet úředních jazyků Unie — Námitka protiprávnosti — Zjevně nesprávné posouzení — Odpovědnost — Nemajetková újma“

(2018/C 052/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: PB (zástupce: M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící jednak na zrušení rozhodnutí výběrové komise ve výběrovém řízení EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lékaři pro pracoviště Lucemburk a Ispra (oblast: lékaři pro Lucemburk) ze dne 28. září 2015 o nepřipuštění žalobkyně k výběrovým zkouškám pořádaným v hodnotícím středisku Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO) a jednak na náhradu újmy, která žalobkyni údajně vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí ze dne 28. září 2015, kterým výběrová komise v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lékaři pro pracoviště Lucemburk a Ispra (oblast: lékaři pro Lucemburk) odmítla připustit PB k výběrovým zkouškám pořádaným v hodnotícím středisku Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), se zrušuje.
- 2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 371, 10.10.2016 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-39/16 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – N & C Franchise v. EUIPO – Eschenbach Optik (OJO sunglasses)

(Věc T-792/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie OJO sunglasses — Starší mezinárodní slovní ochranná známka oio — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 052/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: N & C Franchise Ltd (Nikósie, Kypr) (zástupci: C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia a A. Vasilogamvrou, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Bonne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Eschenbach Optik GmbH (Norimberk, Německo)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. září 2016 (věc R 32/2016-5), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Eschenbach Optik a N&C Franchise

Výrok

1. Žaloba se zamítá.

2. Společnosti N & C Franchise Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – RL v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc T-21/17) (¹)

„Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Povyšovací řízení 2015 — Rozhodnutí, že žalobce nebude povýšen do platové třídy AD 10 s účinností ode dne 1. července 2015 — Převedení mezi orgány — Systém prorata temporis — Zvážení srovnatelných zásluh — Článek 45 služebního řádu — Odpovědnost“

(2018/C 052/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: RL (zástupci: C. Bernard-Glanz a A. Tymen, advokáti)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie (zástupci: J. Inghelram a V. Hanley-Emilsson, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU, který zní jednak na zrušení rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 11. května 2016, že žalobce nebude povýšen ke dni 1. července 2015, a jednak na přiznání náhrady škody, kterou žalobce údajně utrpěl

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) RL se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 95, 27.3.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2017 – Durazzo v. ESVČ

(Věc T-559/16) (¹)

„Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Povyšovací řízení za rok 2014 — Akty nezasahující nepříznivě do právního postavení — Zjevná nepřípustnost — Rozhodnutí, že žalobce nebude povýšen do vyšší platové třídy — Článek 43 a čl. 45 odst. 1 služebního řádu — Zvážení srovnatelných zásluh — Zohlednění hodnotících posudků vydaných pro účely povýšení — Výhradně slovní hodnocení — Neexistence metody umožňující srovnání hodnotících posudků vydaných pro účely povýšení — Zjevně opodstatněná žaloba“

(2018/C 052/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Giacomo Durazzo (Brusel, Belgie) (zástupci: N. de Montigny a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) (zástupci: původně S. Marquardt a M. Silva, poté S. Marquardt, zmocněnci, ve spolupráci s M. Troncoso Ferrerem, F.-M. Hilairem a S. Moya Izquierdo, advokáty)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení tří aktů ESVČ, a sice zaprvé návrhu na povýšení ze dne 11. července 2014 v rozsahu, v němž se týká platové třídy AD 13, zadruhé rozhodnutí ze dne 29. října 2014 nepovýšit žalobce do platové třídy AD 13 v rámci povyšování za rok za rok 2014 a zatřetí, rozhodnutí ze dne 28. května 2015, kterým byla zamítnuta stížnost podaná proti tomuto zamítnutí povýšení.

Výrok

- 1) Rozhodnutí Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) ze dne 29. října 2014 nepovýšit *Giacoma Durazza* do platové třídy AD 13 v rámci povyšování za rok 2014 se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) ESVČ se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 302, 14.9.2015 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-101/15 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – PGNiG Supply & Trading v. Komise

(Věc T-849/16) (¹)

„Žaloba na neplatnost — Vnitřní trh se zemním plynem — Směrnice 2009/73/ES — Rozhodnutí Komise o změně podmínek pro výjimky plynovodu OPAL z unijních pravidel pro přístup třetích osob a pro regulaci sazeb — Chybějící přímé dotčení — Nepřípustnost“

(2018/C 052/41)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: PGNiG Supply & Trading GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: M. Jeżewski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: O Beynet a K. Herrmann, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise (2016) 6950 v konečném znění, ze dne 28. října 2016, o změně podmínek pro výjimky plynovodu OPAL z pravidel pro přístup třetích stran a pro regulaci sazeb stanovených směrnicí 2003/55/ES.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) Není již důvodné rozhodnout o podaných návrzích.
- 3) PGNiG Supply & Trading GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.
- 4) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady související s řízením o předběžném opatření.

- 5) PGNiG Supply & Trading, Komise, Spolková republika Německo, Evropský parlament, Rada Evropské unie, Naftogaz Ukrainy SA, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG a Gazprom Eksport LLC ponosou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 6.2.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2017 – Techniplan v. Komise

(Věc T-853/16) ⁽¹⁾

„Žaloba pro nečinnost — Zaujetí stanoviska Komise — Žaloba na náhradu škody — Nedodržení formálních náležitostí — Návrh na vydání příkazu — Zjevná nepřípustnost — Zjevný nedostatek pravomoci“

(2018/C 052/42)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Techniplan Srl (Řím, Itálie) (zástupci: R. Giuffrida a A. Bonavita, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: A. Aresu, zmocněnec)

Předmět věci

Zprvce návrh podaný na základě článku 265 SFEU na určení, že Komise neoprávněně nejednala ve vztahu k žalobkyni, a zadruhé návrh na uložení povinnosti jednat podle článku 266 SFEU a na zaplacení částky z titulu náhrady vzniklé škody „za každý den prodlení při plnění“.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Techniplan Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2017 – Le Pen v. Parlament

(Věc T-284/17) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost a na náhradu škody — Institucionální právo — Poslanec Evropského parlamentu — Výsady a imunity — Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity — Zánik právního zájmu na pokračování v řízení — Částečné nevydání rozhodnutí ve věci — Žaloba zčásti zjevně nepřípustná a zčásti po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2018/C 052/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marion Anne Perrine Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupci: původně M. Ceccaldi, poté R. Bosselut, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Dean a S. Alonso de León, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu P8_TA(2017)0056 ze dne 2. března 2017 o zbavení poslanecké imunity žalobkyně a návrh založený na článku 268 SFEU znějící na náhradu škody, která byla údajně žalobkyni způsobena tímto rozhodnutím.

Výrok

- 1) Již není třeba rozhodnout o návrhu na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu P8_TA(2017)0056 ze dne 2. března 2017 o zbavení poslanecké imunity Marion Anne Perrine Le Pen.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Marion Anne Perrine Le Pen ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – Rogesa v. Komise

(Věc T-475/17) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Dokumenty týkající se zařízení na výrobu směsi pelet a aglomerované rudy — Implicitní odepření přístupu — Explicitní rozhodnutí přijaté před podáním žaloby — Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé — Právní zájem na podání žaloby — Zjevná nepřipustnost“

(2018/C 052/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Německo) (zástupci: S. Altenschmidt a A. Sitzler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: H. Krämer, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení implicitního rozhodnutí Komise ze dne 20. června 2017 a, podpůrně, jejího rozhodnutí ze dne 11. července 2017, kterými došlo k odepření přístupu k dokumentu Ares (2017) 1684109 ze dne 2. listopadu 2009 a k dokumentu Ares (2017) 1685639 ze dne 29. listopadu 2009

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH a Evropská komise ponесou každá vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Žaloba podaná dne 22. listopadu 2017 – Comprojecto-Projetos e Construções a další v. ECB

(Věc T-768/17)

(2018/C 052/45)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobci: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. (Lisabon, Portugalsko), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabon) (zástupce: M. A. Ribeiro, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunal:

— zrušil napadené akty, zejména:

- (i) rozhodnutí žalované zdržet se jednání;
- (ii) rozhodnutí žalované nezahájit řízení o sankcích;
- (iii) rozhodnutí guvernéra Banco de Portugal a dalších „úředníků“, kteří rozhodovali o stížnostech a žádostech podaných v období od 26. června 2013 do 22. dubna 2015.

— Z týchž důvodů navrhuji, aby Soudní dvůr zaujal stanovisko, které

- (i) žalobcům umožní domáhat zrušení stanoviska soudů k jejich žalobě na náhradu škody proti BCP [Banco Comercial Português] a dalším;
- (ii) žalobcům umožní podat regresní žalobu proti portugalskému státu;
- (iii) umožní posoudit, zda rozhodnutí členského státu / státního zastupitelství / PGR [(Nejvyšší státní zastupitelství)] nevstoupit do řízení o žalobě jako vedlejší účastník bylo důvodné;
- (iv) umožní posoudit, zda rozhodnutí členského státu / státního zastupitelství / PGR neoznámí tento případ OLAF bylo důvodné a podložené.

— V případě, že SDEU uzná v souladu s ustanoveními článků 268 a 340 SFEU návrhová žádání žalobců jako opodstatněná, uloží ECB povinnost zaplatit částku 4 582 825,80 eura, zvýšenou o úroky z prodlení v zákonné sazbě běžící až do skutečného zaplacení, jakož i další náklady a náhrady škody, které mohou po provedení jednotlivých úkonů vzniknout;

— s ohledem na znění článku 280 SFEU a na to, že akty „Evropské centrální banky, které ukládají peněžitý závazek jiným osobám než státům, jsou podkladem pro výkon rozhodnutí“, jak stanoví článek 299 SFEU, uloží žalované povinnost požadovat, aby tyto částky zaplatila BCP;

— s ohledem na to, že národní centrální banka je „správní[m] orgán[em], který je příslušný k rozhodování o stížnostech nebo k podání podnětu k zahájení příslušného soudního řízení“, ve smyslu čl. 11 odst. 1 písm. b) směrnice 2005/29/ES, jakož i čl. 81 odst. 1 a čl. 83 odst. 1 směrnice 2007/64/ES a čl. 96 odst. 1 písm. b) – Další sankce – DL [decreto-lei] č. 317/2009, uloží zástupci žalované povinnost požadovat, aby BCP „neprodleně“ zaplatila výše uvedené částky na účty žalobců;

— uložil žalované:

- (i) povinnost požadovat, aby si její zástupce, a sice národní centrální banka, vyžádal od BCP výše uvedené informace a pro případ, že je tato úvěrová instituce v souladu s čl. 13 odst. 2 zákona o Banco de Portugal nepředloží, uložil dané úvěrové instituci povinnost „neprodleně“ zaplatit na účty žalobců příslušné částky;
- (ii) s ohledem na možnost, že daná úvěrová instituce bude muset vyplatit žalobce „neprodleně“, povinnost dodržet ustanovení čl. 41 odst. 2 písm. a), čl. 47 odst. 2 a čl. 49 odst. 1 LZPEU [(Listiny základních práv Evropské unie)], tedy obdobně k tomu, co platí pro Banco de Portugal a státní zastupitelství / PGR s ohledem na článek 3 nařízení č. 2532/98 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce, uložil ECB povinnost rozhodnout „o tom, zda má být zahájeno řízení o sankcích“, tak, že uloží BCP povinnost jednat, takže tato úvěrová instituce bude muset rozhodnout a nebude smět zůstat nečinná;

- navzdory nedostatku příslušnosti Tribunálu podle čl. 256 odst. 1 SFEU a vzhledem k tomu, že pokud národní centrální banka nepřipustí, že „nesplnila povinnost podle Smluv, je tato banka povinna učinit opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora Evropské unie“, jak stanoví čl. 271 písm. d) SFEU, předložil tuto otázku Soudnímu dvoru;
- navzdory nedostatku příslušnosti Tribunálu navrhl Soudnímu dvoru v případě, že SDEU uzná opodstatněnost žaloby žalobců v souladu s článkem 264 SFEU, zrušení stanoviska národní centrální banky, jež žalovaná převzala, a s ohledem na ustanovení čl. 41 odst. 1 písm. c) LZPEU, čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 11 odst. 3 písm. c) směrnice 2005/29/ES uložil povinnost předložit odůvodněné stanovisko;
- uložil žalované a navrhl SDEU, aby obeslaly a požádaly portugalský stát / státní zastupitelství / PGR o jednání ve věci tak, aby bylo rozhodnuto o skutcích spáchaných BCP;
- uložil žalované povinnost postoupit věc OLAF;
- v souladu s čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu uložil náhradu náležitě vyčíslených nákladů vynaložených v řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 41 odst. 2 [písm. c)] LZPEU, čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 11 odst. 3 směrnice 2005/29/ES ⁽¹⁾.
2. Bez ohledu na „vloupání“ do „bezpečnostní schránky“ BCP věděla, resp. měla povinnost vědět, že došlo ke zneužití finančního systému k praní peněz, takže tato úvěrová instituce věděla, že šlo o daňový podvod nebo daňový únik, který mohl vést ke ztrátě příjmů unijních rozpočtů. Jde o „protiprávní jednání poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie“, která zakládají „naléhavé důvody obecného zájmu“, jež „jsou legitimním cílem, který může odůvodnit omezení volného pohybu služeb“.
3. Bez ohledu na způsob, jakým bylo více než 1 000 000 eur odcizeno z „bezpečnostní schránky“, došlo k poškození „finančních zájmů Unie“, zejména příjmů, se kterými počítá „rozpočet Evropské unie, a [...] na něž se vztahují rozpočty orgánů, institucí a jiných subjektů a rozpočty jimi spravované a kontrolované“, a tudíž jde i o skutky zakládající „nesrovnalost“, jelikož jde o „porušení právního předpisu Společenství vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být poškozen souhrnný rozpočet Společenství nebo rozpočty Společenstvím spravované, a to buď snížením nebo ztrátou příjmů z vlastních zdrojů vybíraných přímo ve prospěch Společenství, nebo formou neoprávněného výdaje“.
4. Když má úvěrová instituce, členský stát / národní centrální banka, Evropská centrální banka nebo členský stát / státní zastupitelství / PGR vědomost o protiprávních jednáních a praktikách tohoto typu a tato jednání a tyto praktiky trpí a neodsoudí je, podporují tím porušování ustanovení čl. 310 odst. 5 a 6, jakož i čl. 325 odst. 1, 2 a 3 SFEU, a zároveň připouštějí páchaní jednání představujících „nesrovnalost“ pro rozpor s čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2988/95 ⁽²⁾ dotýčnou úvěrovou institucí.
5. Akt, kterým žalovaná nevyhověla žádosti, aby jednala, vedl mimo jiné k tomu, že:
 - (i) tato věc nebyla oznámena OLAF;
 - (ii) proti úvěrové instituci BCP nebylo zahájeno řízení „o sankcích“;
 - (iii) dochází k průtahům v řízeních před civilními soudy, které již od 1. ledna 2010 rozhodují o žalobě proti BCP a dalším na náhradu škody;
 - (iv) její zástupce, Banco de Portugal, nebyl nezvratně odsouzen v soudním řízení správním zahájeném dne 27. října 2015 a v současné době probíhajícím před Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra (Správní a finanční soud v Sintře, Portugalsko), jenž v této věci doposud nerozhodl.

6. Porušení povinné nestrannosti, zneužití pravomoci a porušení podstatných formálních náležitostí ze strany zástupce žalované, a sice Banco de Portugal.

- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22).
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. 1995, L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2017 – US v. ECB

(Věc T-780/17)

(2018/C 052/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: US (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho:

- zrušil hodnotící posudek z roku 2016 (který se vztahuje na období od 1. září 2015 do 1. září 2016), doručený žalobci dne 30. listopadu 2016, a rozhodnutí ze dne 15. prosince 2016 týkající se Annual Salary and Bonus Review (roční přezkoumání platů a prémie) (dále jen „ASBR“) za rok 2016, doručené žalobci dne 9. ledna 2017;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 3. května 2017, kterým byly zamítnuty návrhy na správní přezkum podané žalobcem dne 15. února 2017 a 9. března 2017;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 12. září 2017, doručené žalobci dne 19. září 2017, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce podaná dne 7. července 2017;
- přiznal náhradu škody za utrpěnou újmu;
- uložil žalované úhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož hodnotící posudek žalobce obsahoval pouze obecnou a opakující se kritiku bez podložených závěrů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, kterým byl stížen hodnotící posudek.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci, z obtěžování, které utrpěl žalobce, a z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí a zásady řádné správy.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z procesní vady, které se dopustila žalovaná při vypracování sporného hodnotícího posudku.

Žalobce dále vznáší žalobní důvod vycházející z protiprávnosti pokynů pro postup ročního přezkoumávání platů a prémie a z porušení zásady právní jistoty, pokud jde o rozhodnutí o přezkoumání za rok 2016.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2017 – Bruel v. Komise a ESVČ

(Věc T-793/17)

(2018/C 052/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobce: Damien Bruel (Paříž, Francie) (zástupce: H. Hansen, advokát)

Žalované: Komise a Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— rozhodl, že je projednávaná žaloba přípustná a opodstatněná;

v důsledku toho:

- zrušil nedatované rozhodnutí nadepsané „Žádost o nahrazení vedoucího odborného pracovníka č. 2 ve „Finanční a smluvní správě projektu“, které bylo elektronicky podepsáno dne 25. září 2017;
- rozhodl o úplné náhradě majetkové a nemajetkové újmy způsobené žadateli v důsledku závažného porušení práva na řádnou správu, ke kterému došlo přijetím nedatovaného rozhodnutí nadepsaného „Žádost o nahrazení vedoucího odborného pracovníka č. 2 ve „Finanční a smluvní správě projektu“, které bylo elektronicky podepsáno dne 25. září 2017;
- uložil žalovaným povinnost, aby žalobci společně a nerozdílně, čili *in solidum*, čili jedna za všechny, nahradily majetkovou újmu ve výši 152 250,00 eur a nemajetkovou újmu ve výši 25 000,00 eur;

v každém případě,

- uložil žalovaným náhradu všech nákladů řízení;
- vyhradil žalobci právo uplatňovat jakákoli další práva, vznášet jakékoli další nároky a předkládat jakékoli žalobní důvody či žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobce jediný žalobní důvod, který vychází z porušení podstatných formálních náležitostí. Tento důvod je rozdělen do tří částí.

1. První část žalobního důvodu vycházející z porušení práva být vyslechnut spočívajícího v tom, že žalobci nebylo umožněno se vyjádřit k výtkám, které vůči němu byly uplatněny před přijetím napadeného rozhodnutí.
 2. Druhá část žalobního důvodu vycházející z porušení práva nahlížet do spisu spočívajícího v tom, že žalobce neměl přístup ke spisu, který se ho týká, a to i přes jeho žádosti v tomto směru.
 3. Třetí část žalobního u vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění spočívajícího v tom, že odůvodnění obsažené v napadeném rozhodnutí žalobci neumožňuje pochopit, co je mu vytýkáno.
-

Žaloba podaná dne 11. prosince 2017 – BASF v. ECHA**(Věc T-805/17)**

(2018/C 052/48)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Německo) (zástupci: R. Cana, E. Mullier a H. Widemann, advokáti, a D. Abrahams, Barrister)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že žaloba je přípustná a opodstatněná,
- zrušil rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky DSH-30-3-D-0122-2017 ze dne 2. října 2017 o povolení přístupu ke společnému podání týkajícímu se látky disodium 4,4'-bis[(4-anilino-6-morpholino-1,3,5- triazin-2-yl) amino]stilbene-2,2'-disulphonate (EC No. 240-245-2),
- uložil žalované náhradu nákladů řízení,
- nařídil veškerá další nezbytná opatření k zajištění spravedlnosti.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Evropská agentura pro chemické látky (dále jen „ECHA“) dopustila závažného skutkového omylu, když ze skutkového základu napadeného rozhodnutí vyloučila relevantní skutečnosti
 - Žalobkyně tvrdí, že ECHA tím, že zcela pominula úsilí vynaložené stranami v době před rokem 2017, vychází z nesprávného určení skutkového stavu, což je v rozporu se zásadou řádné správy a způsobuje takovou vadu napadeného rozhodnutí, že musí být zrušeno.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se ECHA dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, když nevyhodnotila veškeré relevantní skutečnosti a okolnosti, když dospěla k závěru, že navrhovatel vynaložil větší úsilí než žalobkyně, a když nezohlednila článek 25 nařízení REACH ⁽¹⁾
 - Žalobkyně tvrdí, že se ECHA dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nezohlednila všechny relevantní skutečnosti a okolnosti týkající se situace, kterou má napadené rozhodnutí řešit, když dospěla k závěru, že navrhovatel vynaložil větší úsilí než žalobkyně, a když nezohlednila obavy žalobkyně ohledně duplikace testů na obratlovcích ze strany navrhovatele, co je v rozporu s článkem 25 nařízení REACH.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že ECHA porušila zásadu právní jistoty, když uvrhla žalobkyni do nepříjemné právní nejistoty, pokud jde o možnost navrhovatele opírat se o údaje žalobkyně a pokud jde o kvalitu a souladnost navrhovatelových údajů
 - Žalobkyně má za to, že ECHA přijetím napadeného rozhodnutí porušila zásadu právní jistoty, protože neomezila povolený přístup ke společnému podání žalobkyně, přestože navrhovatel provádí registraci „full opt-out“, a protože se ECHA nezabývala otázkami týkajícími se dokumentace k „full opt-out“ (kvalita a možná duplikace studií na obratlovcích). Žalobkyně se tedy nachází v situaci právní nejistoty, pokud jde o způsob ochrany jejích práv, protože předmět a rozsah práv přiznaných navrhovateli zůstávají neurčitě.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že ECHA porušila svou povinnost uvést odůvodnění, když nevysvětlila, proč žádnou korespondenci předcházející roku 2017 nepovažovala za relevantní

- ECHA se při přijetí napadeného rozhodnutí opírala pouze o část jednání proběhlých mezi stranami a svévolně omezila svůj přezkum na malou část korespondence mezi stranami z doby po lednu 2017. Žalobkyně předložila veškerou korespondenci k látce, která proběhla mezi ní a navrhovatelem, se zdůrazněním, proč je tato korespondence relevantní. Přes vysvětlení žalobkyně k relevanci dané korespondence neuvedla ECHA žádné důvody, proč neposoudila, a *de facto* zcela ignorovala, komunikaci mezi žalobkyní a SSS z doby před lednem 2017.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. prosince 2017 – BASF a REACH & colours v. ECHA

(Věc T-806/17)

(2018/C 052/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Německo) a REACH & colours Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (REACH & colours Kft.) (Budapešť, Maďarsko) (zástupci: R. Cana, E. Mullier a H. Widemann, advokáti, a D. Abrahams, Barrister)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že žaloba je přípustná a opodstatněná,
- zrušil rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky DSH-30-3-D-0122-2017 ze dne 2. října 2017 o povolení přístupu ke společnému podání týkajícímu se látky hexasodium 2,2'-[vinylenebis [(3-sulphonato-4,1-phenylene)imino [6-(diethylamino) -1,3,5-triazine-4,2- diyl]imino]] bis(benzene-1,4-disulphonate) (EC No. 255-217-5),
- uložil žalované náhradu nákladů řízení,
- nařídil veškerá další nezbytná opatření k zajištění spravedlnosti.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Evropská agentura pro chemické látky (dále jen „ECHA“) dopustila závažného skutkového omylu, když ze skutkového základu napadeného rozhodnutí vyloučila relevantní skutečnosti

- Žalobkyně tvrdí, že ECHA tím, že zcela pominula úsilí vynaložené stranami v době před rokem 2017 a učinila nesprávná skutková zjištění ohledně totožnosti první žalobkyně a data podání odpovědi na žádost ECHA o informace, vychází z nesprávného určení skutkového stavu, což je v rozporu se zásadou řádné správy a způsobuje takovou vadu napadeného rozhodnutí, že musí být zrušeno.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se ECHA dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, když nevyhodnotila veškeré relevantní skutečnosti a okolnosti, když dospěla k závěru, že navrhovatel vynaložil větší úsilí než žalobkyně, a když nezohlednila článek 25 nařízení REACH (¹)

- Žalobkyně tvrdí, že se ECHA dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nezohlednila všechny relevantní skutečnosti a okolnosti týkající se situace, kterou má napadené rozhodnutí řešit, když dospěla k závěru, že navrhovatel vynaložil větší úsilí než žalobkyně, když nezohlednila konkrétní skutečnosti sporu, který jí byl předložen, a když nezohlednila obavy žalobkyň ohledně duplikace testů na obratlovcích ze strany navrhovatele, co je v rozporu s článkem 25 nařízení REACH.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že ECHA porušila zásadu právní jistoty, když uvrhla žalobkyně do nepříjemné právní nejistoty, pokud jde o možnost navrhovatele opírat se o údaje žalobkyně a pokud jde o kvalitu a souladnost navrhovatelových údajů
- Žalobkyně mají za to, že ECHA přijetím napadeného rozhodnutí porušila zásadu právní jistoty, protože neomezila povolený přístup ke společnému podání žalobkyně, přestože navrhovatel provádí registraci „full opt-out“, a protože se ECHA nezabývala otázkami týkajícími se dokumentace k „full opt-out“ (kvalita a možná duplikace studií na obratlovcích). Žalobkyně se tedy nacházejí v situaci právní nejistoty, pokud jde o způsob ochrany jejich práv, protože předmět a rozsah práv přiznaných navrhovateli zůstávají neurčité.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že ECHA porušila svou povinnost uvést odůvodnění, když nevysvětlila, proč žádnou korespondenci předcházející roku 2017 nepovažovala za relevantní
- ECHA se při přijetí napadeného rozhodnutí opírala pouze o část jednání proběhlých mezi stranami a svévolně omezila svůj přezkum na malou část korespondence mezi stranami z doby po lednu 2017. Žalobkyně předložily veškerou korespondenci k látce, která proběhla mezi nimi a navrhovatelem, se zdůrazněním, proč je tato korespondence relevantní. Přes vysvětlení žalobkyně k relevanci dané korespondence neuvedla ECHA žádné důvody, proč neposoudila, a *de facto* zcela ignorovala, komunikaci mezi žalobkyněmi a SSS z doby před lednem 2017.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1).

Žaloba podaná dne 12. prosince 2017 – Classic Media v. EUIPO – Pirelli Tyre (CLASSIC DRIVER)

(Věc T-811/17)

(2018/C 052/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Classic Media AG (Zug, Švýcarsko) (zástupce: A. Masberg, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Pirelli Tyre SpA (Milano, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie slovní ochranné známky „CLASSIC DRIVER“ – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 108 587

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. října 2017, ve věci R 59/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- námitku zamítl a uložil jejímu navrhovateli náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2017 – Seco Belgium a Vinçotte v. Parlament**(Věc T-812/17)**

(2018/C 052/51)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Seco Belgium (Brusel, Belgie) a Vinçotte (Vilvoorde, Belgie) (zástupci: A. Delvaux a R. Simar, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou;
- zrušil nedatované rozhodnutí, kterým Evropský parlament rozhodl o zadání zakázky [06D20/2017/M005 – Kontrolní úkoly a technické konzultace v rámci pořízování, projektů a prací na budovách Evropského parlamentu v Bruselu (JO 2017/S 118-236114)] [jinému uchazeči];
- uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z porušení článků 1.1, 1.2 a 1.3 přílohy „Technické specifikace“ zadávací dokumentace oznámení o zadávacím řízení 06D20/2017/M005 – Kontrolní úkoly a technické konzultace v rámci pořízování, projektů a prací na budovách Evropského parlamentu v Bruselu (Úř. věst. 2017/S 118-236114), ze zjevně nesprávného posouzení, z porušení obecných zásad unijního práva, povinnosti péče, zásady rovného zacházení, zásady transparentnosti, povinnosti uvést odůvodnění plynoucí z článku 113 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1), článku 161 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. 2012, L 362, 31.12.2012, s. 1), práva na účinnou právní ochranu, jakož k porušení některých ustanovení, kterými se řídí zadání předmětné zakázky.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2017 – Nerantzaki v. Komise**(Věc T-813/17)**

(2018/C 052/52)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Eleni Nerantzaki (Brusel, Belgie) (zástupce: N. Korogiannakis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí výběrové komise EPSO ze dne 7. března 2017 o nepřipuštění žalobkyně do další fáze otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/331/16,
- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování Ares(2017)s. 4916702 ze dne 14. září 2017 o zamítnutí stížnosti žalobkyně proti rozhodnutí o jejím nepřipuštění do otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/331/16;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení a dalších výdajů vynaložených žalobkyní v souvislosti s touto žalobou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení žalované v souvislosti s profesní kvalifikací žalobkyně.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/331/16.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného a rozporného odůvodnění, které představuje porušení článku 25 a čl. 90 odst. 2 služebního řádu.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2017 – Lietuvos geležinkeliai v. Komise

(Věc T-814/17)

(2018/C 052/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lietuvos geležinkeliai AB (Vilnius, Litva) (zástupci: W. Deselaers, K. Apel, P. Kirst, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil zcela nebo zčásti články 1, 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise C(2017) 6544 final ze dne 2. října 2017 týkajícího se řízení podle článku 101 SFEU ve věci AT.39813 – Baltic Rail; a/nebo
- snížil pokuty uložené žalobkyni na základě článku 2 rozhodnutí Komise C(2017) 6544 final ze dne 2. října 2017; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 102 SFEU, zjevně nesprávného právního posouzení z důvodu použití nesprávného právního kritéria k posouzení údajného zneužití. Podle žalobkyně by ke zneužití mohlo dojít pouze tehdy, kdyby byl přístup k úseku železniční trati pro konkurenty podstatný nebo nezbytný, aby mohli konkurovat na navazujícím trhu (k čemuž nedošlo)]

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 102 SFEU a zjevně nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu. Žalobkyně tvrdí, že i podle (nesprávného) právního kritéria použitého Komisí, nepředstavovalo odstranění úseku železniční tratě spojující Mažeikiai na severozápadě Litvy s lotyšskou hranicí (dále jen „trať“), jakožto nepodstatného zařízení, za právních a skutkových okolností projednávané věci zneužití dominantního postavení.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 296 SFEU a článku 2 nařízení č. 1/2003 v rozsahu, v němž jsou důkazy a odůvodnění nedostatečné.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003 a zjevně nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu při stanovení výše pokuty.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení článku 7 nařízení č. 1/2003, zjevně nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu z důvodu uložení fakticky nepřiměřené nápravy (a to nové výstavby trati).

Žaloba podaná dne 12. prosince 2017 – Vitromed v. EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Věc T-821/17)

(2018/C 052/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vitromed GmbH (Jena, Německo) (zástupce: M. Linß, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Vitromed Healthcare (Jaipur, Indie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „VITROMED Germany“ – Přihláška č. 14 459 903

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. září 2017, ve věci R 2402/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- námitku v celém rozsahu zamítl;
- uložil navrhovatelce námitky náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 písm. b) nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 22. prosince 2017 – Carbon System Verwaltungs v. EUIPO (LIGHTBOUNCE)**(Věc T-825/17)**

(2018/C 052/55)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Carbon System Verwaltungs GmbH (Marktheidenfeld, Německo) (zástupci: M. Gilch a L. Petri, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „LIGHTBOUNCE“ – Přihláška č. 15 152 028

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. října 2017, ve věci R 2301/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. října 2017 (R 2301/2016-1);
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2017 – TeamBank v. EUIPO – Fio Systems (FYYO)**(Věc T-826/17)**

(2018/C 052/56)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: TeamBank AG Nürnberg (Norimberk, Německo) (zástupci: D. Terheggen a H. Lindner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Fio Systems AG (Lipsko, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „FYOO“ – Přihláška č. 14 589 261

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. listopadu 2017, ve věci R 2337/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. listopadu 2017 ve věci R 2337/2016-4 pokud jde o zamítnutí pro výrobky zařazené do třídy 9;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2017 – DRH Licensing & Managing v. EUIPO – Merck (Flexagil)

(Věc T-831/17)

(2018/C 052/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: DRH Licensing & Managing AG (Curych, Švýcarsko) (zástupce: S. Salomonowitz, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Merck KGaA (Darmstadt, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „Flexagil“ – Ochranná známka Evropské unie č. 7 301 237

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. října 2017, ve věci R 2043/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v celém rozsahu zrušil rozhodnutí R 2043/2016-4 odvolacího senátu ze dne 17. října 2017;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, jakož i náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila v rámci odvolacího řízení R 2043/2016.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení č. 2017/1001;
 - Porušení článku 18 nařízení č. 2017/1001.
-

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – Airdata v. Komise**(Věc T-305/15) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/58)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 17.8.2015.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – Meissen Keramik v. EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)**(Věc T-234/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/59)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 4.7.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. prosince 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie v. Komise**(Věc T-451/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 052/60)

Jednací jazyk: němčina

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

